

Půl dne jsem jel jako blázen v dešti,
div, že jsem se nerozbil.
Stříhal míle na cestě k Pešti,
abych tam než přijde byl.
Příští tejden, řekla, se sejdem
na ulici Váci.
Tak tam musím, jinak to nejde,
tak já tam přece musím být !

Potkal jsem ji tak dvakrát, třikrát v práci,
hned jsem slyšel spoustu řečí.
Mít známost v práci, to se nevyplácí,
tak přišla s tím nápadem.
Příští tejden, řekla, se sejdem
na ulici Váci.
Teď je zřejmé, že nějak nejde,
a už tu měla dávno být.

Soumrak táhle neóny rozsvěcí na ulici Váci,
sedím sám, už dávno ne nad věcí,
zírám na měsíc.
Koukám jak se pomalu v sklenici kostka ledu ztrácí,
jen můj stín tu podpírá lavici a nemá si tu s kým co říct.

Půl dne jsem jel sám jak blázen v deště,
dálkou hnal mě její příslib.
Prý tady dá mi co neznám ještě
no, a teď tu sedím sám.

Příští tejden, řekla, se sejdem
na ulici Váci.
Teď tu čekám,
kdy vztek mě přejde
a to, proč nejde, pochopím.

Soumrak táhle neóny rozsvěcí na ulici Váci,
sedím sám, už dávno ne nad věcí,
zírám na měsíc.
Koukám jak se pomalu v sklenici kostka ledu ztrácí,
jen můj stín tu podpírá lavici a nemá si tu s kým co říct.

Koukám jak se pomalu v sklenici další kostka ztrácí
a můj stín už sedí ve dvojici a neschází mu nic.